

Piet Pols bereikte de 90 jaer

Vinge jullie, beste lezers van onze diëlectstuksies, nou ok dat de tijd zô raozend snel verbij gaot? En dat nie aallêên, wà vergete me ok weer gaauw dinger, zellefs zaoke die me zô meraokels leuk hebbe gevonge. Om ons geheuge een bietjie op te frisse krijgje me zô rond Korsemis en Nieuwejaer van Tineke Kuitert, de levesgezel van Piet Pols (voorzitter van de Waarekgroep Diëlect) een uitgebraaid verslag over de belangrijkste gebeurtenisse van 't vervloge jaer. Daerin pesere noemeswaardige zaoke die heulies opgevaalle zijn, zôôwel de fêêstelijke as minder mooie zaoke. Ok faaite die op 't wèrldtenêêl afspeule. Denk maor aan de veschrikkelijke ôôlog in Oekraoïne en de gevollege die daer voor Europao uit voortgekemme zijn. Of aan de pandemie die coronao hiet, mè wèrldwijje gevollege voor de saomeleving. Mor Tineke haalde ok op dà Piet op 1 september 90 jaer is geworre. Dan bè je de leeftijd van de hêêl staareke al gepeseerd. Een faait wà ze nie zô mor verbij hebbe laete gaon. We wiere as leeje van de Waarekgroep uitgenôôdigd om saome mè familie en kennisse een bôôtocht te maoke op 't schilderachtige reviertie de Linge.

Ze hadde aalles tot in de puntjies geregeld en doche dat `r niks meer mis kon gaon. Dà vekeersperbleme ze een kôôl zouwe stove sting nie in 't draaiboek. Ze hebbe een Keulse raais motte maoke om in Leerdam te komme, wà ze een uur vertraoging opleverde. Trewaail wij op 't fêêstvaareke zatte te wachte, wiere me aalvast van koffie/thee mè gebak verzien en de nôôdige glaosies en happies en hadde me ruimschôôts gelegenighaaid om bij te praote. Toe me gonge vaere viel me naest 't netuurschôôn van de Betuwe op, datte me ok langs een soortement goudkust voere. Wat 'n luxe bôôte en jachte lagge d'r afgemeerd aan parredijselijke tuine mè prachtige tuinsets, 't êêne nog mooier as 't aandere. 't Viel me ok op dat aal die bôôte afgemeerd lagge en dat `r gêên staareveling mee voer. Dat `r niemand in de tuine zat te geniete van aal dat moois, trewaail dat 't schitterend zeumerweer was. Zou hier meschie 't spreekwoord gelde: 'Het bezit van de zaak, is 't end van 't vermaak?' Ik denk `r nie veul naest te zitte. Onderwaail we dut aalles peseerde zijn we vorstelijk verzurregd. Een buffet met 'n keur aan eteswaer wier ons voorgeschutteld en aalles van d'n boveste plank, waer we dan ok dankbaor gebruik van hebbe gemaakt. Fijn was 't dà me op 'n rustig mement wat hebbe kanne praote mè René van den Baareg en Lydiao, die ok bij de gaste hoorde. De middag was mor aals te gaauw omgevloge. We kijke mè veul dankbaore gevoeles trug op die vaertocht.

Jan van der Vlies